

[Lykketoft]

Det vil sige, at hvis hr. Kofod-Svendsen i sit eget univers – bare i sit eget univers, som han har fremstillet det her tidligere i dag – ikke skal bede om syndsforladelse, så skal han lave noget så meningsløst som en særlig skattelovgivning for fonde, foreninger og realkreditinstitutter.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes ikke, man skal gå så formalistisk frem, som hr. Lykketoft gør her, for så vil man virkelig drive det ud i det urimelige. Netop når man fastholder det, som hr. Lykketoft anerkendte, nemlig at der var en klar tidsmæssig forskel, så skal man da ikke være urimelig, når det gælder beskatningen, i dette tilfælde af f.eks. kreditforeninger. Så meget sund fornuft troede jeg faktisk hr. Lykketoft var i besiddelse af. Men naturligvis, ønsker man at være formalistisk, kan man jo næsten sige hvad som helst.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Rahbæk Møller for en kort bemærkning, og så er tiden inde til, at skatteministeren får ordet.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det, vi diskuterer, nemlig hvad skatteforliget indeholder, vedrører jo sådan set ikke mig, men som udenforstående, der jo har fulgt denne sag nøje, kunne det måske være interessant, og jeg har tidligere i dag gjort opmærksom på, at selve forhøjelsen af selskabsskatteprocenten skete før skatteforliget og uden Socialdemokratiets stemmer.

Men til gengæld må jeg give Socialdemokratiet helt ret i, at fondsbeskatningen og beskatningen af realkreditinstitutterne klart var et led i skatteforliget. Det kom på den tid. Det stod i teksten. Der er ingen tvivl mulig.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det emne, der under førstebehandlingen af disse erhvervsskatteforslag har optaget mest tid, har ikke været selve forslagernes indhold, men derimod en diskussion om, hvorvidt fremsættelsen af disse forslag er en krænkelse af skattereformen. Hr. Lykketoft har kaldt det et aftalebrud, at dette lovforslag er fremsat.

Jeg vil allerede her til en start klart afvise, at fremsættelsen af dette selskabsskatteforslag skulle være en overtrædelse af skattereformen. Jeg vil om lidt vende tilbage til hvorfor, men først sige, at de forslag, der er fremsat her, går ud på at tilpasse erhvervsbeskatningen i Danmark til de internationale vilkår dels ved at sænke skatteprocenten fra 50 til 40, dels også ved at udbrede det grundlag, hvoraf skatten beregnes, i overensstemmelse med hvad der gælder i andre lande. Det er baggrunden for, at vi foreslår investeringsfondsordningen afskaffet som delvis finansiering af selskabsskattelettelsen.

Det er også et led i denne tilpasning til stadig mere liberale markeder, at der foreslås en ændret beskatning af forsikringsselskaber og realkreditinstitutioner, således at disse skattemæssigt stilles som andre finansielle institutioner på en sådan måde, at der altså skabes lige skattemæssige vilkår og dermed mere lige konkurrencevilkår på et stadig mere frit kapitalmarked, end tilfældet er i dag.

Endelig er der til delvis finansiering af selskabsskattelettelsen også foreslået en lønsumsafgift på finansielle virksomheder.

Det var egentlig meget interessant at høre hr. Lykketoft tale om Danmark eller København som finansielt centrum. Det er bestemt ikke uinteressante tanker, navnlig fra den kant, men lad mig minde om her, at denne indførelse af en særlig lønsumsafgift på finansielle virksomheder sammenholdt med en lavere selskabsskat af finansielle virksomheder, altså f.eks. banker og sparekasser, jo i virkeligheden netop fører disse virksomheder tættere på de vilkår, der gælder for udenlandske konkurrenter.

For hvad er det, der gælder for udenlandske banker? Ja, der gælder jo netop, at de typisk har en lavere selskabsskatteprocent end den, vi har i Danmark, men til gengæld har de højere arbejdsgiverafgifter. Det er lige præcis den kombination, vi nu indfører: lavere selskabsskat og så et højere socialt bidrag, som denne lønsumsafgift jo i virkeligheden er.

Lad mig i denne forbindelse også minde om, at nettolettelsen for banker og sparekasser vil blive på 600 mio. kr. Så der er i hvert fald ingen som helst tvivl om, at forslaget samlet medfører en konkurrenceevneforbedring for de danske banker og sparekasser.